

Θεοφάνεια στο Λιτόχωρο

Ο Αγιασμός των Υδάτων στον ιερό ποταμό των θεών του Ολύμπου Ενιπέα.
Ένα έθιμο, μια θρησκευτική πανήγυρη μοναδική στον Ελλαδικό χώρο, με τα περίφημα
ΣΙΧΝΑ.

Η λέξη «Σίχνο» έχει τις ρίζες της στο Λατινικό "SIGNUS" που σημαίνει Λάβαρο.
Πρόκειται για έθιμο με Βενετσιάνικη προέλευση.
Το έφεραν στο Λιτόχωρο οι Ναυτικοί είτε απ' ευθείας από τη Βενετία είτε από τα
ενετοκρατούμενα νησιά μας όπου ταξίδευαν.
Είναι γνωστό ότι το Λιτόχωρο από το 16ο - 20ο αιώνα διέθετε αρκετό αριθμό καραβιών είτε
οικογενειακά είτε οργανωμένα σε συντεχνίες (νταϊφάδες), το κάθε καράβι και η κάθε
συντεχνία είχε το λάβαρό της το σίχνο της.
Σώζονται μέχρι σήμερα αρκετοί σταυροί που μπαίνουν στα κοντάρια (ιστούς) των Σίχνων,
που χρονολογούνται από το 1840 έως το 1908.
Το κάθε Σίχνο απαραίτητα στη μέση είχε το Σταυρό.
Την παραμονή των Θεοφανείων εφόσον οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν τα
Λιτοχωρίτικα καράβια αγκυροβολούσαν στην παραλία του Αγίου Θεοδώρου, έπαιρναν τα
Σίχνα και τα πήγαιναν στις εκκλησίες του Αγίου Νικολάου και του Αγίου Δημητρίου.
Μετά τη λειτουργία σε μεγάλη πομπή κατέβαζαν τα Σίχνα πάνω σε πανύψηλα κοντάρια (5 -
7 μέτρων) στον ποταμό Ενιπέα στον ιερό ποταμό των θεών του Ολύμπου στη λεγόμενη
«Γούρνα» όπου ο παπάς ρίχνει το Σταυρό. Εκεί βαφτίζανε και τα Σίχνα.
Παντρεύουν με τον τρόπο αυτό τον ιερό ποταμό των θεών του Ολύμπου Ενιπέα με το
Σταυρό, σύμβολο του Χριστιανισμού, σαν συνέχεια του θρησκευτικού συναισθήματος.
Απαραίτητο στοιχείο ισορροπίας του ανθρώπου.
Γούρνα= πέτρινη δεξαμενή όπου γίνεται η ρήψη του Σταυρού.

Ο Πρόεδρος
Του Ναυτικού Μουσείου Λιτοχώρου
Νίκος Βλαχόπουλος

